

[Ole Bjørn Kraft.]

herom i det engelske underhus, men det gik ind ad det ene øre og ud ad det andet hos det ærede medlem. Det er ganske klart, at under sådanne betingelser vil Sovjetunionen ikke kunne nægte forhandling uden at gøre det klart, at det aldrig nogensinde har været Sovjetunionens hensigt at forhandle — og derfor tror jeg også på, at forhandlingerne vil komme.

Det kunne være fristende at gøre nogle bemærkninger om den østtyske oprustning, idet man jo fra de sider, som er imod Vesttysklands genoprustning, hele tiden taler om faren ved Vesttysklands genoprustning, men ikke har haft meget at sige om det andet. Jeg ved, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen benægter, at der dér overhovedet foregår en oprustning, men det tror jeg dog ikke det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) vil gøre.

Det fremgår af en hvidbog, der er udgivet af den britiske regering i juli i fjor, at de østtyske politistyrker — det såkaldte folkepoliti — tæller 90 000 mand, at de er udstyret med følgende våben: 1 300 tanks og selvbevæbnede kanoner, 1 300 antitank- og luftskytskanoner. Luftvåbnet er på 7 500 mand, men har indtil videre kun træningsflyvemaskiner, såvidt man ved. Tilsammen er der 177 000 mand i de østtyske politiafdelinger, deraf altså 90 000 mand folkepoliti, 55 000 mand civilt politi, 12 000 mand andet politi og 20 000 mand grænsepoliti; og man ved, at der er mobiliseringsmulighed for 600 000 mand. Generalinspektør Heinz Hoffmann sagde i en tale til østtyskerne i Berlin ved udbrudet af Korea-krigen: vi er ikke politi, vi er soldater; når der kræves en indsats, vil vi kæmpe ved siden af den røde armé. Så forstår man dog vist lidt af, hvordan denne sag ligger. Jeg begriber ikke, at man fra kommunistisk side er så forfærdelig ængstelig for tanks og antiluftskyts, og hvad dertil hører, i Vesttyskland, når man aldrig nogensinde har protesteret mod det samme i Østtyskland.

Til sidst vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Johs. Christiansen, at den forklaring, han nu kommer med: at det var, fordi der var flere spørgsmål, der skulle besvares, at man ikke dengang kunne holde folkeafstemning, svarer ikke til den motivering, han gav den 6. februar 1951, folke-

tingets forhandlinger sp. 2076. Her udtalte det ærede medlem sig imod det kommunistiske forslag om folkeafstemning og motiverede faktisk sin stillingtagen med, at det var for sent at komme med et sådant forslag, for Danmark havde forpligtet sig; det skulle være sket tidligere. Det ærede medlem sagde ved den lejlighed:

„Folkeafstemningsprincippet skulle have været anvendt på det rigtige tidspunkt, nemlig forinden tilslutningen til Atlantpagten blev givet.“

Hele motiveringen var faktisk denne: nu havde man fra dansk side forpligtet sig, nu havde man givet sin tilslutning, og derfor kunne det ikke nytte at komme med forslag om folkeafstemning bagefter. Det var det, der i det ærede medlems mund fik det udtryk, at det, kommunisterne foreslog, efter det ærede medlems opfattelse var en kompromittering af hele folkeafstemningstanken. Det fremdrog jeg i den tidligere debat, og at det ærede medlems udtalelse er blevet opfattet på samme måde af hans partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), fremgår bl. a. af en udtalelse, som det ærede medlem fremsatte under debatten her den 19. oktober — folketingets forhandlinger sp. 280. Her siger det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre):

„Nu står vi“

— nemlig i modsætning til dengang —

„før landet er forpligtet, og skal træffe en beslutning.“

Og senere, sp. 285, siger det ærede medlem:

„I dag foreligger der et andet grundlag, som man ikke er bundet til, og hvor mit forslag går ud på at udsætte afgørelsen.“

Med andre ord, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) går meget rigtigt ud fra, at det, som førte til, at man gik imod det kommunistiske folkeafstemningsforslag dengang, var, at det kom, efter at Danmark havde truffet sin beslutning; det var det, der var det kompromitterende.

Men det er, ærede medlemmer, nøjagtig den samme situation, som det radikale folkeafstemningsforslag befinder sig i i dag. Danmark tog første gang sin principielle beslutning om tyske styrkers deltagelse i det fælles europæiske forsvar i december 1950 ved Bruxellesmødet, bekræftet i februar